

Procedură

din 25/11/2016

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 968 din 29/11/2016

Procedura de executare silită în cazul debitorilor care au de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice din 25.11.2016

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. Debitorul care înregistrează obligații fiscale restante pentru care sunt în derulare măsuri de executare silită aplicate de către organul fiscal central competent în administrarea creanțelor fiscale datorate de către acesta, denumit în continuare organ fiscal competent, și care are de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice poate depune la organul fiscal competent o cerere însoțită de documentul eliberat de autoritatea sau instituția publică, prin care solicită aplicarea prevederilor art. 230 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Cod de procedură fiscală.

2. Nu se consideră sume exigibile și nu se aplică prevederile pct. 1 sumelor aflate în litigiu între debitor și instituția sau autoritatea publică.

3. La cererea prevăzută la pct. 1 debitorul anexează, în original, documentul eliberat de autoritățile sau instituțiile publice prin care se certifică cuantumul sumelor certe, lichide și exigibile pe care debitorul le are de încasat de la acestea, denumit în continuare atestat.

4. Atestatul cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

- a) denumirea autorității sau instituției publice;
- b) numărul și data emiterii acestuia;
- c) cuantumul sumelor certe, lichide și exigibile datorate la data emiterii acestuia de către autoritatea sau instituția publică;
- d) precizarea că este emis în vederea aplicării prevederilor art. 230 din Codul de procedură fiscală și angajamentul că de la data eliberării nu efectuează plăți către debitor pentru stingerea sumelor cuprinse în atestat până la plata sumelor pentru care a fost înființată poprirea sau până la comunicarea de către organele fiscale a deciziei de ridicare a măsurii de executare silită asupra sumelor datorate debitorului de către terți sau a înștiințării că nu sunt în curs noi măsuri de executare silită, după caz;

e) numele, prenumele, funcția și semnătura persoanelor împuternicite ale autorității sau instituției publice;

f) ștampila autorității sau instituției publice.

CAPITOLUL II

Continuarea/Ridicarea măsurilor de executare silită

A. Continuarea măsurilor de executare silită prin poprirea sumelor certe, lichide și exigibile pe care debitorii le au de încasat de la autorități sau instituții publice

5. În situația în care executarea silită este începută, iar debitorul depune la organul fiscal competent cererea și atestatul eliberat de o autoritate sau o instituție publică potrivit pct. 1 și 3, aceasta se continuă prin poprirea sumelor certe, lichide și exigibile datorate debitorului de către instituția sau autoritatea publică, acestea din urmă indisponibilizând sumele după cum urmează:

a) în limita cuantumului sumelor certe, lichide și exigibile, înscrise în atestat, în situația în care valoarea creanțelor, înscrise în titlurile executorii, este mai mare sau egală decât acesta;

b) în limita creanțelor rămase nestinse din titlurile executorii, în situația în care cuantumul sumelor certe, lichide și exigibile, înscrise în atestat, este mai mare decât acestea.

6. În termen de 5 zile de la data depunerii cererii însoțite de atestatul eliberat de autoritatea sau instituția publică, organul fiscal competent comunică autorității sau instituției publice adresa de înființare a popriii asupra sumelor pe care debitorul le are de încasat de la autorități sau instituții publice, înștiințând despre aceasta

debitorul.

7. După înființarea popririi, respectiv din momentul primirii adresei de înființare a popririi, în funcție de situația în care se află la momentul popririi, instituția sau autoritatea publică este obligată să efectueze una dintre următoarele operațiuni:

a) în cazul în care nu datorează vreo sumă de bani debitorului - să înștiințeze cu privire la aceasta organul de executare silită în termen de 5 zile de la primirea adresei de înființare a popririi;

b) în cazul în care autoritatea sau instituția publică dispune de disponibilități bănești în limita sumei înscrise în adresa de înființare a popririi - să plătească de îndată sumele pentru care s-a înființat poprirea;

c) în cazul în care autoritatea sau instituția publică nu dispune de disponibilități bănești în limita sumei înscrise în adresa de înființare a popririi - să plătească cu prioritate, din sumele existente și cele viitoare, sumele pentru care s-a înființat poprirea.

8. Sumele realizate ca urmare a înființării popririi sting creanțele fiscale incluse în titlurile executorii pentru care s-a aplicat această măsură.

9. În vederea aplicării prevederilor pct. 8, autoritatea sau instituția publică menționează în documentul de plată prin care face virarea sumelor datorate debitorului numărul de evidență a plății indicat în adresa de înființare a popririi.

10. - (1) În cazul în care:

a) obligațiile fiscale pentru care s-a înființat poprirea conform prevederilor prezentei proceduri au fost stinse prin alte modalități prevăzute de lege și nu sunt în curs alte măsuri de executare silită, organul fiscal competent emite, în termen de cel mult două zile de la data stingerii integrale a obligațiilor fiscale, decizia de ridicare a măsurilor de executare silită și o comunică instituției sau autorității publice la care a fost înființată poprirea;

b) sumele certe, lichide și exigibile înscrise în atestat sunt mai mari decât sumele încasate de la autoritatea sau instituția publică în urma înființării popririi, iar aceasta a stins în întregime creanțele pentru care a fost începută executarea prin poprire și nu sunt în curs alte măsuri de executare silită, organul fiscal competent înștiințează autoritatea sau instituția publică despre acest fapt.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. a) sunt aplicabile și în cazul în care la data stingerii obligațiilor fiscale înscrise în poprire instituția sau autoritatea publică a efectuat plata parțială a unor sume prevăzute în aceasta.

11. După primirea deciziei prevăzute la pct. 10 lit. a) sau a înștiințării prevăzute la pct. 10 lit. b) autoritatea sau instituția publică poate efectua către debitor plata diferenței dintre sumele înscrise în atestat și sumele plătite de aceasta ca urmare a înființării popririi.

12. - (1) Organul fiscal competent are obligația ca din sumele realizate ca urmare a popririi înființate să stingă creanțele fiscale incluse în titlurile executorii pentru care s-a aplicat această măsură, în funcție de numărul de evidență a plății.

(2) La data stingerii sumelor înscrise în poprirea înființată la autoritatea sau instituția publică, organul fiscal competent procedează după cum urmează:

a) analizează sumele înscrise în atestat și sumele încasate de la autoritatea sau instituția publică;

b) dacă sumele înscrise în atestat sunt mai mari decât sumele plătite de autoritatea sau instituția publică, în funcție de situația fiscală a debitorului:

b.1) în cazul în care debitorul înregistrează obligații fiscale restante, organul fiscal competent înființează, în termenul prevăzut de lege, o nouă poprire în limita sumelor rămase în atestat, prevederile pct. 5 și 6 aplicându-se în mod corespunzător;

b.2) în cazul în care debitorul nu înregistrează obligații fiscale restante, organul fiscal competent emite decizia de ridicare a măsurilor de executare silită a sumelor pe care debitorul le are de încasat de la autorități sau instituții publice ori înștiințarea, prevăzute la pct. 10, după caz.

13. În situația în care suma înscrisă în titlul executoriu, pentru care s-a început executarea silită, este mai mare decât suma cuprinsă în atestatul emis de autoritatea sau instituția publică, organul fiscal competent continuă aplicarea oricăror măsuri de executare silită, potrivit legii, pentru recuperarea diferenței de sume. Poprirea sumelor înscrise în atestat se realizează pentru creanțele fiscale selectate în ordinea vechimii titlurilor executorii, iar în cadrul titlului se selectează mai întâi creanțele fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi creanțele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Pentru diferența de creanțe fiscale se continuă aplicarea oricăror măsuri de executare silită, potrivit legii.

B. Ridicarea măsurilor de executare silită instituite asupra debitorului după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în atestatul emis de autoritatea sau instituția publică

14. În situația în care ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit Codului de procedură fiscală debitorul depune la organul fiscal competent cererea și atestatul eliberat de o autoritate sau o instituție publică potrivit pct. 1 și 3, măsurile de executare silită se ridică în cel mult 7 zile de la confirmarea de către autoritatea sau instituția publică a primirii adresei de înființare a popririi asupra sumelor înscrise în atestatul emis de acestea, conform prevederilor pct. 5, cu excepția cazului în care autoritatea sau instituția publică comunică faptul că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit.

15. În situația în care suma înscrisă în atestat este mai mică decât cuantumul creanțelor înscrise în titlurile executorii în temeiul cărora au fost înființate popriri și/sau instituite sechestre, precum și a eventualelor cheltuieli

de executare, organul fiscal competent procedează astfel:

- a) ridică popririle înființate la terți sau bănci, după caz, în limita sumei înscrise în atestat;
- b) ridică sechestrul instituit asupra bunurilor proprietate a debitorului în limita sumei înscrise în atestat, după caz, iar continuarea măsurilor de executare silită pentru recuperarea diferenței de sumă se face cu respectarea limitei prevăzute la art. 227 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

16. În cazul în care suma certă, lichidă și exigibilă înscrisă în atestat de către autoritatea sau instituția publică este egală sau mai mare decât quantumul creanțelor înscrise în titlurile executorii în temeiul cărora au fost înființate popri și/sau instituite sechestrul, organul fiscal competent procedează la ridicarea celorlalte măsuri de executare silită împotriva debitorului, dispozițiile art. 234 din Codul de procedură fiscală aplicându-se în mod corespunzător.

C. Măsuri întreprinse de organul fiscal competent, în situația depunerii atestatului emis de autoritatea sau instituția publică, ulterior stingerii sumelor pentru care s-a început executarea silită asupra debitorului

17. În situația în care, ulterior stingerii sumelor pentru care s-a început executarea silită, debitorul depune la organul fiscal competent o cerere, însoțită de un atestat, potrivit pct. 1 și 3, atestat eliberat de autoritatea sau instituția publică se ia în considerare pentru următoarele executări silite.

18. Pentru creanțele născute ulterior depunerii cererii prevăzute la pct. 17, după expirarea termenului de 15 zile de la data comunicării somației, organul fiscal competent comunică autorității sau instituției publice o adresă prin care înființează poprirea, înștiințând despre aceasta debitorul, dispozițiile pct. 7-13 aplicându-se în mod corespunzător.

19. În situația în care debitorul nu înregistrează obligații fiscale restante, cererea depusă potrivit pct. 17 poate fi retrasă de către acesta, urmând ca organul fiscal competent să înștiințeze autoritatea sau instituția publică despre faptul că asupra debitorului nu sunt în curs noi măsuri de executare silită și să comunice debitorului decizia prin care ia act de retragerea cererii. Soluționarea retragerii cererii se face în termen de 5 zile de la data înregistrării.